

Na besiedke a v zamestnaní

Ze života | 8.2.2013 @ 21.31

Prv než začnem niečo písať, chcela by som poďakovať darcom za príspevky, ktoré sme doteraz dostali a prajeme, nech Vám to náš Pán vynahradí. Je to pre nás veľké požehnanie a obrovská Božia milosť, ktorá nás sprevádza deň po dni. Je krásne vedieť, že na nás niekto myslí a je nádherné vedieť, že sme milovaní Bohom i ostatnými spolupracovníkmi na Božom diele. Boh je úžasný, je živý a verný. S veľkou radosťou si spomínam na krásne svedectvá o tom, čo som s mojím Pánom zažila. Som šťastná a veľmi vdáčná Pánu za to, že ho znám a že mu môžem slúžiť. Vďaka tomu, že som sa mu oddala, môžem spoznať tu opravdivú lásku, ktorá je čistá a dokonalá. Boh mi dal skvelého manžela, ktorý je plný horlivosti a lásky. Boh si svoje sľuby plní a mam radosť, že sa na nás oslavuje. Spolu s manželom pracujeme a slúžime tam, kde je potreba. Manžel pracuje na škole ale zároveň mi hodne pomáha i v mojej práci s deťmi, buď v zbore, alebo v mojom zamestnaní.

V nedeli som mala misijnú besiedku o Rumunsku. Deti z toho boli moc nadšené a veľmi radi sa za Rumunsko modlili. Modlili sa, aby sa čo najviac ľudí stretlo s Ježišom. Ja sama som z nich bola povzbudená, keď som videla, aké úprimne a čisté srdcia majú voči Ježišovi. Učila som ich pár základných rumunských slov, ako je

- multumesc (ďakujem),
- buna dimineata (dobré ráno),
- buna ziua (dobrý deň),
- buna seara (dobrý večer),
- da, nu (ano, nie),
- de ce? (prečo?),
- acum (teraz),
- Dumnezeu (Boh),
- Isus Hristos (Ježiš Kristus),
- fiu (syn)

... a ďalšie maličkosti. Potom sme si zahrli hru z číslami. Napísala som čísllice od 1 do 10 na papieriky a oni ich mali hľadať po miestnosti a napokon dať do poradia, ako idú za sebou.

Správne poradie je: Unu, doi, trei, patru, cinci, sase, sapte, opt, noua, zece!

Deti boli moc chytré a veľmi rýchlo sa to naučili. Veľmi ich to bavilo. Hodne som hovorila o dedine Bodonoș, z ktorej pochádzam a o miestnych zvykoch. Deti boli unesené najmä z tradičnej zabíjačky. Na vianoce sme boli v Rumunsku s manželom a maminka nám zabalila produkty z prasiatka, ktoré som priniesla i na besiedku ochutnať. Chutnalo im to a mali z toho radosť. Mám radosť z toho keď vidím, že takéto obyčajné veci si Boh používa k svojej oslave.

V svojej práci si niekedy hovorím: „Pane, čo mam týmto deťom dať? Veď ja nič nemám a nič neviem. Čo do nich mám investovať?“ Nebola som spokojná s tým, že by som si iba odrobila svoje hodiny a išla domov. Tie dieťatka sú tak roztomilé a úprimne. Moc milujem čas strávený s deťmi, pretože majú moc krásne srdcia a sú ochotné naučiť sa niečo, čo do nich človek investuje... už či lásku alebo hnev a nepokoj.

Boh je úžasný. Spomínam na modlitbu, ktorú som sa raz modlila: „Pane, daj mi lásku, abych ju mohla podávať ďalej.“ Je krásne, keď vidím, že tie deti v mojej práci ma majú radi, odovzdávajú sa mi a dôverujú mi... je krásne zobrať ich do náruče a povedať im, že ich milujem, že sú milované Ježišom po celý život bez podmienok. Nehovorím, že práca s deťmi je ľahká, to nie :-). Niekedy je naopak až dosť náročná, ale Boh je ten, ktorý dáva silu a víťazstvo :-). Boh je úžasný a má veľké srdce plné lásky pre každého. Moc sa teším na budúcnosť. Je moc krásne žiť každý deň s Božím požehnaním. Prajem si i najďalej, nech Hospodin náš Boh je stále oslávený a vyvýšený v našej práci i v našom manželstve, ktoré je tak skvelé! :-). Nech vám Boh všetkým žehná a tým, ktorí ešte nepoznajú Ježiša osobne, prajem, nech sa vás Duch svätý dotkne, pretože žiť s Ježišom je to najdokonalšie na svete.

S láskou Ana-Maria Stefania Bubanová.

<http://ampm.buban.cz/ze-zivota/na-besiedke-a-v-zamestnaniu/>

Copyright © 2012 Ana-Maria + Michael. All rights reserved.